

7 Μαρτίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ
ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 776/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Δεδικασμένο — Φύση και συνέπειες — Προβολή ήδη αποφασισθέντων δικαστικών ισχυρισμών στην κριθείσα περίπτωση — Η προσφυγή απορρίφθηκε λόγω δεδικασμένου.

5

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της φορολογίας εισοδήματος που επεβλήθη σε κέρδος από πώληση ακινήτου τους, που θεωρήθηκε εμπορικό κέρδος, προβάλλοντας λόγους που είχαν προβληθεί και αποφασισθεί σε προηγούμενη προσφυγή τους με το αυτό αντικείμενο, η απορριπτική απόφαση επί της οποίας, είχε επικυρωθεί και κατ' έφεσιν.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Το δεδικασμένο σαν έννομη συνέπεια της δικαστικής απόφασης πραγματεύεται ο Γ. Πιχίς, Δ. (όπως ήταν τότε) στην *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054.

Από τη δικογραφία της αρχικής προσφυγής των αιτητών και τα άλλα στοιχεία εν προκειμένω, συνάγεται ότι οι κρίσιμοι ισχυρισμοί για την αγορά της περιουσίας από την αιτήτρια σε χρόνο που ο αιτήτης ήταν στην Αγγλία προβλήθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου.

20

Η αρχή του δεδικασμένου δεν επιτρέπει την αναθεώρηση των ζητημάτων που κρίθηκαν. Δεν μπορεί να γίνει ανεκτή οποιαδήποτε προ-

25

σβολή τελεσίδικης απόφασης υπό το πρόσχημα νέων στοιχείων. Διαφορετικά θα ήταν αναπόφευκτη η διαίώνιση των διαφορών και θα χανόταν η ασφάλεια του δικαίου.

5 *Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054.

10

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος που επέβαλε στους αιτητές φόρο εισοδήματος για τα έτη 1979 έως 1982.

Ε. Ευσταθίου, για τους Αιτητές.

20 *Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

25 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Στην προσφυγή αυτή ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος (καθού η αίτηση) επικαλείται το δεδικασμένο που απορρέει από απορριπτική απόφαση σε προσφυγή των ιδίων αιτητών (αφ. 145/84) εναντίον του, το αποτέλεσμα της οποίας επικυρώθηκε στην Α.Ε. 921 **Απόστολος Ιγνατίου και Άλλη ν. Δημοκρατίας** ημερ. 27/6/91. Προβάλλει το δεδικασμένο ως κώλυμα για την επανάκριση της νομιμότητας της φορολογίας φόρου εισοδήματος που 30 επέβαλε στον αιτητή για τα οικονομικά έτη 1979 έως 1982. Και που κρίθηκε, όπως εισηγείται ο Έφορος, από το δικαστήριο και καλύπτεται από την απορριπτική απόφαση.

35 Χρειάζεται να επεκταθώ περισσότερο στα γεγονότα που προηγήθηκαν της καταχώρισης της κρινόμενης προσφυγής. Η πρώτη προσφυγή καταχωρήθηκε στις 23/3/84. Αίτημα ήταν η ακύρωση των πιο πάνω φορολογιών. Ο Έφορος φορολόγησε το κέρδος που είχε προκύψει από την πώληση συνιδιόκτητου κτήματος των αιτητών στην Πέγεια της Επαρχίας Πάφου ως εμπορικό κέρδος με βάση τις σχετικές διατάξεις του περί Φορολογίας του Εισοδήματος 40 Νόμου. Δεν το θεώρησε κεφαλαιουχικό κέρδος από ρευστοποίηση επένδυσης όπως ήταν η θέση των αιτητών. Η δικαστική απόφαση, που εκδόθηκε στις 18/3/89, απέρριψε τις αιτιάσεις των αιτητών για

έλλειψη έρευνας ή αιτιολογίας καθώς και πλάνη περί τα πράγματα και το δίκαιον. Και επικύρωσε τη φορολογική απόφαση. Το ίδιο έπραξε κατ' έφεση η Ολομέλεια στην παραπάνω Α.Ε. αρ. 921.

Παρά το αποτέλεσμα αυτό οι αιτητές, που είναι ανδρόγυνο, ζήτησαν μετά 3 περίπου χρόνια “όπως επανεξετάσετε τους σχετικούς διοικητικούς φακέλους” (βλ. επιστολή του δικηγόρου τους ημερ. 25/2/94, παράρτημα Α). Παραθέτω εδώ τους λόγους που πρόβαλαν για το σκολό αυτό, όπως καταγράφονται στην εν λόγω επιστολή:

“α) Λανθασμένα εθεωρήθη ότι η επίδικη αγορά περιουσίας έγινε και από τους δύο πιο πάνω διοικούμενους ενώ στην πραγματικότητα έγινε μόνο από την Χρυστάλα Χριστοδούλου όπου μεταβίβασε διά δωρεάς το ήμισυ στον Απόστολο Ιγνατίου 6 μέρες πριν το γάμο τους.

β) Όταν έγινε η επίδικη αγορά ο Απόστολος Ιγνατίου ήταν μόνιμος κάτοικος Αγγλίας και έτσι λανθασμένα ελέχθη ότι ήτο από την Πάφο. Επίσης αναφέρουμε ότι ο Α. Ιγνατίου γεννήθηκε στη Λεύκα και ζούσε στον Τράχωνα.

γ) Λανθασμένα δε λήφθηκε υπόψη το γεγονός ότι ο Α. Ιγνατίου είναι πρόσφυγας.

δ) Λανθασμένα δε λήφθηκε υπόψη το γεγονός ότι ο Α. Ιγνατίου δεν γνώριζε την Πάφο το 1972 ούτε είχε τις ρίζες του εκεί.”

Ο Έφορος απάντησε στις 30/6/94 ουσιαστικά πως δεν πρόκειται να επανεξετάσει την υπόθεση για το λόγο ότι το θέμα κρίθηκε τελεσίδικα από τις παραπάνω δικαστικές αποφάσεις.

Ακολούθησε η προσφυγή με αίτημα:

“Α. Δήλωση και/ή διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθών η αίτηση η οποία περιήλθε στη γνώση των αιτητών δι' επιστολής προς το δικηγόρο των ημερ. 30/6/94 και με την οποία οι καθών η αίτηση απέρριψαν και/ή δεν έκαναν δεκτό το αίτημα των αιτητών όπως επανεξετάσουν την επιβολή προς τους αιτητές φορολογίας ημερ. 10/1/84, ενόψει νέων στοιχείων τα οποία και ετέθησαν ενώπιον των καθών η αίτηση, είναι άκυρη και/ή παράνομη.”

Με υπόβαθρο την επιστολή, παράρτημα Α, ο δικηγόρος των αιτητών πρόβαλε την ύπαρξη πλάνης που έγκειται στο ότι, κατά το συνήγορο, η φορολογική απόφαση αλλά και η απόφαση του δικαστηρίου, τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό, λήφθηκε “επί τη βάσει των γεγονότων τα οποία ετέθησαν ενώπιόν του και τα οποία σαφώς διίστανται των αληθινών γεγονότων”. Τα γεγονότα αυτά, όπως υπογράμμισε ο συνήγορος, είναι ότι το κτήμα αγόρασε η αιτήτρια σε περίοδο κατά την οποία ο αιτητής ήταν κάτοικος Αγγλίας και δεν ήταν δυνατό να γνωρίζει τις προοπτικές ανατίμησης της αξίας του κτήματος. Ο συνήγορος αναφέρθηκε σε διάφορα ελληνικά συγγράμματα για να δείξει πως το δεδικασμένο που γεννάται από απορριπτική απόφαση περιορίζεται μόνο στα ζητήματα που αυτή έκρινε.

15 Το δεδικασμένο σαν έννομη συνέπεια της δικαστικής απόφασης πραγματεύεται ο Γ. Πιχής, Δ. (όπως ήταν τότε) στην *Πιερός ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1054. Ενδιαφέρει απόσπασμα στη σελ. 1065:

20 “As it can be gathered from a study of a number of English and Cyprus cases, the doctrine of res judicata, as applied in civil cases, has many features in common with the doctrine of res judicata as applied in administrative law. In both fields there must be an adjudication on the merits, similarly the estoppel arising therefrom extends to all matters in issue, directly or by necessary implication.”

30 Για τον Ουλπιανό το δεδικασμένο έπρεπε να εκλαμβάνεται ως η αλήθεια. Είναι γνωστή η ρήση του res judicata pro veritate accipitur. Όπως υπέβαλε ο κ. Λαζάρου, από τη δικογραφία της αρχικής προσφυγής των αιτητών και τα άλλα στοιχεία που αποτελούν το παράρτημα 1, συνάγεται ότι οι παραπάνω ισχυρισμοί για την αγορά της περιουσίας από την αιτήτρια σε χρόνο που ο αιτητής ήταν στην Αγγλία προβλήθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου που για αυτό το θέμα και ευρύτερα για τα παράπονα των αιτητών αναφέρει:

40 “The respondent carried out inquiry. The applicant-husband was interviewed a number of times. He gave the information. The applicants in forms filed and signed stated that they purchased the property in 1973 - (see form I.R. 302 and p. 3 of an undated form about the properties sold from 1st January, 1972, to 31st August, 1981).

The objection was determined and the sub-judice decision was taken on the basis of the evidence before the Respondent. Any allegations inconsistent or contrary to the evidence available to the Respondent at the material time cannot be considered by this Court. The applicants had ample opportunity to place their aforesaid allegations before the Respondent. The alleged particulars of misconception were facts within their exclusive knowledge. The sub-judice decision is not tainted with misconception of fact.”

5

Η αρχή του δεδικασμένου δεν επιτρέπει την αναθεώρηση των ζητημάτων που κρίθηκαν. Δεν μπορεί να γίνει ανεκτή οποιαδήποτε προσβολή τελεσίδικης απόφασης υπό το πρόσχημα νέων στοιχείων. Διαφορετικά θα ήταν αναπόφευκτη η διαιώνιση των διαφορών και θα χανόταν η ασφάλεια του δικαίου.

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται λόγω δεδικασμένου. Τα έξοδα σε βάρος των αιτητών.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.